

თოუესა მაისსა : 7:

ცხორებაჲ და განგებაჲ წმიდისა ჩისიმესი*

რომელი იყო ასული მეფისა მგვიპატიოსნაჲ და იქმნა მამასახლის

უღაბნოს მძოვარეთა გელა, რისხუთ მოხსნათა წმიდათა მამათა

ყო **ღვპტეს** დედაკაცი ერთი, რომელსა ერქუა **ჩისიმე** და იყო ჯელსა ქუეშე მისსა ათხუთმეტი ქალაქი ყოვლითურთ დაბით და სანახებიტა სამკვდრებელად მშობელთა მისთაგან, რამეთუ იყო მამად მისი მეფე მის ქუეყანისაჲ და ესე ქალი მარტოჲ ხოლო ესუა მათ ცხორებასა მათსა. ¹⁰ თა შეუქმნეს მას გვრგვნი ოქროსაჲ შემკული თუალთაგან პატიოსანთა, და ჰრქუა მას მამამან მისმან: «ესე გვრგვნი იყოს შენდა და ოდეს მე მოვკუდე და ასწყდეს სახელი მეფობისა ჩემისაჲ, რომელმან შეგირთოს შენ, იყოს მეფობაჲ მისი შემდგომად ჩემსა და ესე გვრგვნი ედგას თავსა მისსა». ¹⁵ თა იყო კასრი მათი მოსხმული აბანოსითა და პილოხს-ძუალთა და სპილენძითა და კედელნი გამონერილნი ხითა დანაკის-კუდისაჲთა ყოვლითურთ გამოხატულნი.

2. ²⁰ ²⁵ ³⁰ ³⁵ ⁴⁰ ⁴⁵ ⁵⁰ ⁵⁵ ⁶⁰ ⁶⁵ ⁷⁰ ⁷⁵ ⁸⁰ ⁸⁵ ⁹⁰ ⁹⁵ ¹⁰⁰ ¹⁰⁵ ¹¹⁰ ¹¹⁵ ¹²⁰ ¹²⁵ ¹³⁰ ¹³⁵ ¹⁴⁰ ¹⁴⁵ ¹⁵⁰ ¹⁵⁵ ¹⁶⁰ ¹⁶⁵ ¹⁷⁰ ¹⁷⁵ ¹⁸⁰ ¹⁸⁵ ¹⁹⁰ ¹⁹⁵ ²⁰⁰ ²⁰⁵ ²¹⁰ ²¹⁵ ²²⁰ ²²⁵ ²³⁰ ²³⁵ ²⁴⁰ ²⁴⁵ ²⁵⁰ ²⁵⁵ ²⁶⁰ ²⁶⁵ ²⁷⁰ ²⁷⁵ ²⁸⁰ ²⁸⁵ ²⁹⁰ ²⁹⁵ ³⁰⁰ ³⁰⁵ ³¹⁰ ³¹⁵ ³²⁰ ³²⁵ ³³⁰ ³³⁵ ³⁴⁰ ³⁴⁵ ³⁵⁰ ³⁵⁵ ³⁶⁰ ³⁶⁵ ³⁷⁰ ³⁷⁵ ³⁸⁰ ³⁸⁵ ³⁹⁰ ³⁹⁵ ⁴⁰⁰ ⁴⁰⁵ ⁴¹⁰ ⁴¹⁵ ⁴²⁰ ⁴²⁵ ⁴³⁰ ⁴³⁵ ⁴⁴⁰ ⁴⁴⁵ ⁴⁵⁰ ⁴⁵⁵ ⁴⁶⁰ ⁴⁶⁵ ⁴⁷⁰ ⁴⁷⁵ ⁴⁸⁰ ⁴⁸⁵ ⁴⁹⁰ ⁴⁹⁵ ⁵⁰⁰ ⁵⁰⁵ ⁵¹⁰ ⁵¹⁵ ⁵²⁰ ⁵²⁵ ⁵³⁰ ⁵³⁵ ⁵⁴⁰ ⁵⁴⁵ ⁵⁵⁰ ⁵⁵⁵ ⁵⁶⁰ ⁵⁶⁵ ⁵⁷⁰ ⁵⁷⁵ ⁵⁸⁰ ⁵⁸⁵ ⁵⁹⁰ ⁵⁹⁵ ⁶⁰⁰ ⁶⁰⁵ ⁶¹⁰ ⁶¹⁵ ⁶²⁰ ⁶²⁵ ⁶³⁰ ⁶³⁵ ⁶⁴⁰ ⁶⁴⁵ ⁶⁵⁰ ⁶⁵⁵ ⁶⁶⁰ ⁶⁶⁵ ⁶⁷⁰ ⁶⁷⁵ ⁶⁸⁰ ⁶⁸⁵ ⁶⁹⁰ ⁶⁹⁵ ⁷⁰⁰ ⁷⁰⁵ ⁷¹⁰ ⁷¹⁵ ⁷²⁰ ⁷²⁵ ⁷³⁰ ⁷³⁵ ⁷⁴⁰ ⁷⁴⁵ ⁷⁵⁰ ⁷⁵⁵ ⁷⁶⁰ ⁷⁶⁵ ⁷⁷⁰ ⁷⁷⁵ ⁷⁸⁰ ⁷⁸⁵ ⁷⁹⁰ ⁷⁹⁵ ⁸⁰⁰ ⁸⁰⁵ ⁸¹⁰ ⁸¹⁵ ⁸²⁰ ⁸²⁵ ⁸³⁰ ⁸³⁵ ⁸⁴⁰ ⁸⁴⁵ ⁸⁵⁰ ⁸⁵⁵ ⁸⁶⁰ ⁸⁶⁵ ⁸⁷⁰ ⁸⁷⁵ ⁸⁸⁰ ⁸⁸⁵ ⁸⁹⁰ ⁸⁹⁵ ⁹⁰⁰ ⁹⁰⁵ ⁹¹⁰ ⁹¹⁵ ⁹²⁰ ⁹²⁵ ⁹³⁰ ⁹³⁵ ⁹⁴⁰ ⁹⁴⁵ ⁹⁵⁰ ⁹⁵⁵ ⁹⁶⁰ ⁹⁶⁵ ⁹⁷⁰ ⁹⁷⁵ ⁹⁸⁰ ⁹⁸⁵ ⁹⁹⁰ ⁹⁹⁵ ¹⁰⁰⁰ ¹⁰⁰⁵ ¹⁰¹⁰ ¹⁰¹⁵ ¹⁰²⁰ ¹⁰²⁵ ¹⁰³⁰ ¹⁰³⁵ ¹⁰⁴⁰ ¹⁰⁴⁵ ¹⁰⁵⁰ ¹⁰⁵⁵ ¹⁰⁶⁰ ¹⁰⁶⁵ ¹⁰⁷⁰ ¹⁰⁷⁵ ¹⁰⁸⁰ ¹⁰⁸⁵ ¹⁰⁹⁰ ¹⁰⁹⁵ ¹¹⁰⁰ ¹¹⁰⁵ ¹¹¹⁰ ¹¹¹⁵ ¹¹²⁰ ¹¹²⁵ ¹¹³⁰ ¹¹³⁵ ¹¹⁴⁰ ¹¹⁴⁵ ¹¹⁵⁰ ¹¹⁵⁵ ¹¹⁶⁰ ¹¹⁶⁵ ¹¹⁷⁰ ¹¹⁷⁵ ¹¹⁸⁰ ¹¹⁸⁵ ¹¹⁹⁰ ¹¹⁹⁵ ¹²⁰⁰ ¹²⁰⁵ ¹²¹⁰ ¹²¹⁵ ¹²²⁰ ¹²²⁵ ¹²³⁰ ¹²³⁵ ¹²⁴⁰ ¹²⁴⁵ ¹²⁵⁰ ¹²⁵⁵ ¹²⁶⁰ ¹²⁶⁵ ¹²⁷⁰ ¹²⁷⁵ ¹²⁸⁰ ¹²⁸⁵ ¹²⁹⁰ ¹²⁹⁵ ¹³⁰⁰ ¹³⁰⁵ ¹³¹⁰ ¹³¹⁵ ¹³²⁰ ¹³²⁵ ¹³³⁰ ¹³³⁵ ¹³⁴⁰ ¹³⁴⁵ ¹³⁵⁰ ¹³⁵⁵ ¹³⁶⁰ ¹³⁶⁵ ¹³⁷⁰ ¹³⁷⁵ ¹³⁸⁰ ¹³⁸⁵ ¹³⁹⁰ ¹³⁹⁵ ¹⁴⁰⁰ ¹⁴⁰⁵ ¹⁴¹⁰ ¹⁴¹⁵ ¹⁴²⁰ ¹⁴²⁵ ¹⁴³⁰ ¹⁴³⁵ ¹⁴⁴⁰ ¹⁴⁴⁵ ¹⁴⁵⁰ ¹⁴⁵⁵ ¹⁴⁶⁰ ¹⁴⁶⁵ ¹⁴⁷⁰ ¹⁴⁷⁵ ¹⁴⁸⁰ ¹⁴⁸⁵ ¹⁴⁹⁰ ¹⁴⁹⁵ ¹⁵⁰⁰ ¹⁵⁰⁵ ¹⁵¹⁰ ¹⁵¹⁵ ¹⁵²⁰ ¹⁵²⁵ ¹⁵³⁰ ¹⁵³⁵ ¹⁵⁴⁰ ¹⁵⁴⁵ ¹⁵⁵⁰ ¹⁵⁵⁵ ¹⁵⁶⁰ ¹⁵⁶⁵ ¹⁵⁷⁰ ¹⁵⁷⁵ ¹⁵⁸⁰ ¹⁵⁸⁵ ¹⁵⁹⁰ ¹⁵⁹⁵ ¹⁶⁰⁰ ¹⁶⁰⁵ ¹⁶¹⁰ ¹⁶¹⁵ ¹⁶²⁰ ¹⁶²⁵ ¹⁶³⁰ ¹⁶³⁵ ¹⁶⁴⁰ ¹⁶⁴⁵ ¹⁶⁵⁰ ¹⁶⁵⁵ ¹⁶⁶⁰ ¹⁶⁶⁵ ¹⁶⁷⁰ ¹⁶⁷⁵ ¹⁶⁸⁰ ¹⁶⁸⁵ ¹⁶⁹⁰ ¹⁶⁹⁵ ¹⁷⁰⁰ ¹⁷⁰⁵ ¹⁷¹⁰ ¹⁷¹⁵ ¹⁷²⁰ ¹⁷²⁵ ¹⁷³⁰ ¹⁷³⁵ ¹⁷⁴⁰ ¹⁷⁴⁵ ¹⁷⁵⁰ ¹⁷⁵⁵ ¹⁷⁶⁰ ¹⁷⁶⁵ ¹⁷⁷⁰ ¹⁷⁷⁵ ¹⁷⁸⁰ ¹⁷⁸⁵ ¹⁷⁹⁰ ¹⁷⁹⁵ ¹⁸⁰⁰ ¹⁸⁰⁵ ¹⁸¹⁰ ¹⁸¹⁵ ¹⁸²⁰ ¹⁸²⁵ ¹⁸³⁰ ¹⁸³⁵ ¹⁸⁴⁰ ¹⁸⁴⁵ ¹⁸⁵⁰ ¹⁸⁵⁵ ¹⁸⁶⁰ ¹⁸⁶⁵ ¹⁸⁷⁰ ¹⁸⁷⁵ ¹⁸⁸⁰ ¹⁸⁸⁵ ¹⁸⁹⁰ ¹⁸⁹⁵ ¹⁹⁰⁰ ¹⁹⁰⁵ ¹⁹¹⁰ ¹⁹¹⁵ ¹⁹²⁰ ¹⁹²⁵ ¹⁹³⁰ ¹⁹³⁵ ¹⁹⁴⁰ ¹⁹⁴⁵ ¹⁹⁵⁰ ¹⁹⁵⁵ ¹⁹⁶⁰ ¹⁹⁶⁵ ¹⁹⁷⁰ ¹⁹⁷⁵ ¹⁹⁸⁰ ¹⁹⁸⁵ ¹⁹⁹⁰ ¹⁹⁹⁵ ²⁰⁰⁰ ²⁰⁰⁵ ²⁰¹⁰ ²⁰¹⁵ ²⁰²⁰ ²⁰²⁵ ²⁰³⁰ ²⁰³⁵ ²⁰⁴⁰ ²⁰⁴⁵ ²⁰⁵⁰ ²⁰⁵⁵ ²⁰⁶⁰ ²⁰⁶⁵ ²⁰⁷⁰ ²⁰⁷⁵ ²⁰⁸⁰ ²⁰⁸⁵ ²⁰⁹⁰ ²⁰⁹⁵ ²¹⁰⁰ ²¹⁰⁵ ²¹¹⁰ ²¹¹⁵ ²¹²⁰ ²¹²⁵ ²¹³⁰ ²¹³⁵ ²¹⁴⁰ ²¹⁴⁵ ²¹⁵⁰ ²¹⁵⁵ ²¹⁶⁰ ²¹⁶⁵ ²¹⁷⁰ ²¹⁷⁵ ²¹⁸⁰ ²¹⁸⁵ ²¹⁹⁰ ²¹⁹⁵ ²²⁰⁰ ²²⁰⁵ ²²¹⁰ ²²¹⁵ ²²²⁰ ²²²⁵ ²²³⁰ ²²³⁵ ²²⁴⁰ ²²⁴⁵ ²²⁵⁰ ²²⁵⁵ ²²⁶⁰ ²²⁶⁵ ²²⁷⁰ ²²⁷⁵ ²²⁸⁰ ²²⁸⁵ ²²⁹⁰ ²²⁹⁵ ²³⁰⁰ ²³⁰⁵ ²³¹⁰ ²³¹⁵ ²³²⁰ ²³²⁵ ²³³⁰ ²³³⁵ ²³⁴⁰ ²³⁴⁵ ²³⁵⁰ ²³⁵⁵ ²³⁶⁰ ²³⁶⁵ ²³⁷⁰ ²³⁷⁵ ²³⁸⁰ ²³⁸⁵ ²³⁹⁰ ²³⁹⁵ ²⁴⁰⁰ ²⁴⁰⁵ ²⁴¹⁰ ²⁴¹⁵ ²⁴²⁰ ²⁴²⁵ ²⁴³⁰ ²⁴³⁵ ²⁴⁴⁰ ²⁴⁴⁵ ²⁴⁵⁰ ²⁴⁵⁵ ²⁴⁶⁰ ²⁴⁶⁵ ²⁴⁷⁰ ²⁴⁷⁵ ²⁴⁸⁰ ²⁴⁸⁵ ²⁴⁹⁰ ²⁴⁹⁵ ²⁵⁰⁰ ²⁵⁰⁵ ²⁵¹⁰ ²⁵¹⁵ ²⁵²⁰ ²⁵²⁵ ²⁵³⁰ ²⁵³⁵ ²⁵⁴⁰ ²⁵⁴⁵ ²⁵⁵⁰ ²⁵⁵⁵ ²⁵⁶⁰ ²⁵⁶⁵ ²⁵⁷⁰ ²⁵⁷⁵ ²⁵⁸⁰ ²⁵⁸⁵ ²⁵⁹⁰ ²⁵⁹⁵ ²⁶⁰⁰ ²⁶⁰⁵ ²⁶¹⁰ ²⁶¹⁵ ²⁶²⁰ ²⁶²⁵ ²⁶³⁰ ²⁶³⁵ ²⁶⁴⁰ ²⁶⁴⁵ ²⁶⁵⁰ ²⁶⁵⁵ ²⁶⁶⁰ ²⁶⁶⁵ ²⁶⁷⁰ ²⁶⁷⁵ ²⁶⁸⁰ ²⁶⁸⁵ ²⁶⁹⁰ ²⁶⁹⁵ ²⁷⁰⁰ ²⁷⁰⁵ ²⁷¹⁰ ²⁷¹⁵ ²⁷²⁰ ²⁷²⁵ ²⁷³⁰ ²⁷³⁵ ²⁷⁴⁰ ²⁷⁴⁵ ²⁷⁵⁰ ²⁷⁵⁵ ²⁷⁶⁰ ²⁷⁶⁵ ²⁷⁷⁰ ²⁷⁷⁵ ²⁷⁸⁰ ²⁷⁸⁵ ²⁷⁹⁰ ²⁷⁹⁵ ²⁸⁰⁰ ²⁸⁰⁵ ²⁸¹⁰ ²⁸¹⁵ ²⁸²⁰ ²⁸²⁵ ²⁸³⁰ ²⁸³⁵ ²⁸⁴⁰ ²⁸⁴⁵ ²⁸⁵⁰ ²⁸⁵⁵ ²⁸⁶⁰ ²⁸⁶⁵ ²⁸⁷⁰ ²⁸⁷⁵ ²⁸⁸⁰ ²⁸⁸⁵ ²⁸⁹⁰ ²⁸⁹⁵ ²⁹⁰⁰ ²⁹⁰⁵ ²⁹¹⁰ ²⁹¹⁵ ²⁹²⁰ ²⁹²⁵ ²⁹³⁰ ²⁹³⁵ ²⁹⁴⁰ ²⁹⁴⁵ ²⁹⁵⁰ ²⁹⁵⁵ ²⁹⁶⁰ ²⁹⁶⁵ ²⁹⁷⁰ ²⁹⁷⁵ ²⁹⁸⁰ ²⁹⁸⁵ ²⁹⁹⁰ ²⁹⁹⁵ ³⁰⁰⁰ ³⁰⁰⁵ ³⁰¹⁰ ³⁰¹⁵ ³⁰²⁰ ³⁰²⁵ ³⁰³⁰ ³⁰³⁵ ³⁰⁴⁰ ³⁰⁴⁵ ³⁰⁵⁰ ³⁰⁵⁵ ³⁰⁶⁰ ³⁰⁶⁵ ³⁰⁷⁰ ³⁰⁷⁵ ³⁰⁸⁰ ³⁰⁸⁵ ³⁰⁹⁰ ³⁰⁹⁵ ³¹⁰⁰ ³¹⁰⁵ ³¹¹⁰ ³¹¹⁵ ³¹²⁰ ³¹²⁵ ³¹³⁰ ³¹³⁵ ³¹⁴⁰ ³¹⁴⁵ ³¹⁵⁰ ³¹⁵⁵ ³¹⁶⁰ ³¹⁶⁵ ³¹⁷⁰ ³¹⁷⁵ ³¹⁸⁰ ³¹⁸⁵ ³¹⁹⁰ ³¹⁹⁵ ³²⁰⁰ ³²⁰⁵ ³²¹⁰ ³²¹⁵ ³²²⁰ ³²²⁵ ³²³⁰ ³²³⁵ ³²⁴⁰ ³²⁴⁵ ³²⁵⁰ ³²⁵⁵ ³²⁶⁰ ³²⁶⁵ ³²⁷⁰ ³²⁷⁵ ³²⁸⁰ ³²⁸⁵ ³²⁹⁰ ³²⁹⁵ ³³⁰⁰ ³³⁰⁵ ³³¹⁰ ³³¹⁵ ³³²⁰ ³³²⁵ ³³³⁰ ³³³⁵ ³³⁴⁰ ³³⁴⁵ ³³⁵⁰ ³³⁵⁵ ³³⁶⁰ ³³⁶⁵ ³³⁷⁰ ³³⁷⁵ ³³⁸⁰ ³³⁸⁵ ³³⁹⁰ ³³⁹⁵ ³⁴⁰⁰ ³⁴⁰⁵ ³⁴¹⁰ ³⁴¹⁵ ³⁴²⁰ ³⁴²⁵ ³⁴³⁰ ³⁴³⁵ ³⁴⁴⁰ ³⁴⁴⁵ ³⁴⁵⁰ ³⁴⁵⁵ ³⁴⁶⁰ ³⁴⁶⁵ ³⁴⁷⁰ ³⁴⁷⁵ ³⁴⁸⁰ ³⁴⁸⁵ ³⁴⁹⁰ ³⁴⁹⁵ ³⁵⁰⁰ ³⁵⁰⁵ ³⁵¹⁰ ³⁵¹⁵ ³⁵²⁰ ³⁵²⁵ ³⁵³⁰ ³⁵³⁵ ³⁵⁴⁰ ³⁵⁴⁵ ³⁵⁵⁰ ³⁵⁵⁵ ³⁵⁶⁰ ³⁵⁶⁵ ³⁵⁷⁰ ³⁵⁷⁵ ³⁵⁸⁰ ³⁵⁸⁵ ³⁵⁹⁰ ³⁵⁹⁵ ³⁶⁰⁰ ³⁶⁰⁵ ³⁶¹⁰ ³⁶¹⁵ ³⁶²⁰ ³⁶²⁵ ³⁶³⁰ ³⁶³⁵ ³⁶⁴⁰ ³⁶⁴⁵ ³⁶⁵⁰ ³⁶⁵⁵ ³⁶⁶⁰ ³⁶⁶⁵ ³⁶⁷⁰ ³⁶⁷⁵ ³⁶⁸⁰ ³⁶⁸⁵ ³⁶⁹⁰ ³⁶⁹⁵ ³⁷⁰⁰ ³⁷⁰⁵ ³⁷¹⁰ ³⁷¹⁵ ³⁷²⁰ ³⁷²⁵ ³⁷³⁰ ³⁷³⁵ ³⁷⁴⁰ ³⁷⁴⁵ ³⁷⁵⁰ ³⁷⁵⁵ ³⁷⁶⁰ ³⁷⁶⁵ ³⁷⁷⁰ ³⁷⁷⁵ ³⁷⁸⁰ ³⁷⁸⁵ ³⁷⁹⁰ ³⁷⁹⁵ ³⁸⁰⁰ ³⁸⁰⁵ ³⁸¹⁰ ³⁸¹⁵ ³⁸²⁰ ³⁸²⁵ ³⁸³⁰ ³⁸³⁵ ³⁸⁴⁰ ³⁸⁴⁵ ³⁸⁵⁰ ³⁸⁵⁵ ³⁸⁶⁰ ³⁸⁶⁵ ³⁸⁷⁰ ³⁸⁷⁵ ³⁸⁸⁰ ³⁸⁸⁵ ³⁸⁹⁰ ³⁸⁹⁵ ³⁹⁰⁰ ³⁹⁰⁵ ³⁹¹⁰ ³⁹¹⁵ ³⁹²⁰ ³⁹²⁵ ³⁹³⁰ ³⁹³⁵ ³⁹⁴⁰ ³⁹⁴⁵ ³⁹⁵⁰ ³⁹⁵⁵ ³⁹⁶⁰ ³⁹⁶⁵ ³⁹⁷⁰ ³⁹⁷⁵ ³⁹⁸⁰ ³⁹⁸⁵ ³⁹⁹⁰ ³⁹⁹⁵ ⁴⁰⁰⁰ ⁴⁰⁰⁵ ⁴⁰¹⁰ ⁴⁰¹⁵ ⁴⁰²⁰ ⁴⁰²⁵ ⁴⁰³⁰ ⁴⁰³⁵ ⁴⁰⁴⁰ ⁴⁰⁴⁵ ⁴⁰⁵⁰ ⁴⁰⁵⁵ ⁴⁰⁶⁰ ⁴⁰⁶⁵ ⁴⁰⁷⁰ ⁴⁰⁷⁵ ⁴⁰⁸⁰ ⁴⁰⁸⁵ ⁴⁰⁹⁰ ⁴⁰⁹⁵ ⁴¹⁰⁰ ⁴¹⁰⁵ ⁴¹¹⁰ ⁴¹¹⁵ ⁴¹²⁰ ⁴¹²⁵ ⁴¹³⁰ ⁴¹³⁵ ⁴¹⁴⁰ ⁴¹⁴⁵ ⁴¹⁵⁰ ⁴¹⁵⁵ ⁴¹⁶⁰ ⁴¹⁶⁵ ⁴¹⁷⁰ ⁴¹⁷⁵ ⁴¹⁸⁰ ⁴¹⁸⁵ ⁴¹⁹⁰ ⁴¹⁹⁵ ⁴²⁰⁰ ⁴²⁰⁵ ⁴²¹⁰ ⁴²¹⁵ ⁴²²⁰ ⁴²²⁵ ⁴²³⁰ ⁴²³⁵ ⁴²⁴⁰ ⁴²⁴⁵ ⁴²⁵⁰ ⁴²⁵⁵ ⁴²⁶⁰ ⁴²⁶⁵ ⁴²⁷⁰ ⁴²⁷⁵ ⁴²⁸⁰ ⁴²⁸⁵ ⁴²⁹⁰ ⁴²⁹⁵ ⁴³⁰⁰ ⁴³⁰⁵ ⁴³¹⁰ ⁴³¹⁵ ⁴³²⁰ ⁴³²⁵ ⁴³³⁰ ⁴³³⁵ ⁴³⁴⁰ ⁴³⁴⁵ ⁴³⁵⁰ ⁴³⁵⁵ ⁴³⁶⁰ ⁴³⁶⁵ ⁴³⁷⁰ ⁴³⁷⁵ ⁴³⁸⁰ ⁴³⁸⁵ ⁴³⁹⁰ ⁴³⁹⁵ ⁴⁴⁰⁰ ⁴⁴⁰⁵ ⁴⁴¹⁰ ⁴⁴¹⁵ ⁴⁴²⁰ ⁴⁴²⁵ ⁴⁴³⁰ ⁴⁴³⁵ ⁴⁴⁴⁰ ⁴⁴⁴⁵ ⁴⁴⁵⁰ ⁴⁴⁵⁵ ⁴⁴⁶⁰ ⁴⁴⁶⁵ ⁴⁴⁷⁰ ⁴⁴⁷⁵ ⁴⁴⁸⁰ ⁴⁴⁸⁵ ⁴⁴⁹⁰ ⁴⁴⁹⁵ ⁴⁵⁰⁰ ⁴⁵⁰⁵ ⁴⁵¹⁰ ⁴⁵¹⁵ ⁴⁵²⁰ ⁴⁵²⁵ ⁴⁵³⁰ ⁴⁵³⁵ ⁴⁵⁴⁰ ⁴⁵⁴⁵ ⁴⁵⁵⁰ ⁴⁵⁵⁵ ⁴⁵⁶⁰ ⁴⁵⁶⁵ ⁴⁵⁷⁰ ⁴⁵⁷⁵ ⁴⁵⁸⁰ ⁴⁵⁸⁵ ⁴⁵⁹⁰ ⁴⁵⁹⁵ ⁴⁶⁰⁰ ⁴⁶⁰⁵ ⁴⁶¹⁰ ⁴⁶¹⁵ ⁴⁶²⁰ ⁴⁶²⁵ ⁴⁶³⁰ ⁴⁶³⁵ ⁴⁶⁴⁰ ⁴⁶⁴⁵ ⁴⁶⁵⁰ ⁴⁶⁵⁵ ⁴⁶⁶⁰ ⁴⁶⁶⁵ ⁴⁶⁷⁰ ⁴⁶⁷⁵ ⁴⁶⁸⁰ ⁴⁶⁸⁵ ⁴⁶⁹⁰ ⁴⁶⁹⁵ ⁴⁷⁰⁰ ⁴⁷⁰⁵ ⁴⁷¹⁰ ⁴⁷¹⁵ ⁴⁷²⁰ ⁴⁷²⁵ ⁴⁷³⁰ ⁴⁷³⁵ ⁴⁷⁴⁰ ⁴⁷⁴⁵ ⁴⁷⁵⁰ ⁴⁷⁵⁵ ⁴⁷⁶⁰ ⁴⁷⁶⁵ ⁴⁷⁷⁰ ⁴⁷⁷⁵ ⁴⁷⁸⁰ ⁴⁷⁸⁵ ⁴⁷⁹⁰ ⁴⁷⁹⁵ ⁴⁸⁰⁰ ⁴⁸⁰⁵ ⁴⁸¹⁰ ⁴⁸¹⁵ ⁴⁸²⁰ ⁴⁸²⁵ ⁴⁸³⁰ ⁴⁸³⁵ ⁴⁸⁴⁰ ⁴⁸⁴⁵ ⁴⁸⁵⁰ ⁴⁸⁵⁵ ⁴⁸⁶⁰ ⁴⁸⁶⁵ ⁴⁸⁷⁰ ⁴⁸⁷⁵ ⁴⁸⁸⁰ ⁴⁸⁸⁵ ⁴⁸⁹⁰ ⁴⁸⁹⁵ ⁴⁹⁰⁰ ⁴⁹⁰⁵ ⁴⁹¹⁰ ⁴⁹¹⁵ ⁴⁹²⁰ ⁴⁹²⁵ ⁴⁹³⁰ ⁴⁹³⁵ ⁴⁹⁴⁰ ⁴⁹⁴⁵ ⁴⁹⁵⁰ ⁴⁹⁵⁵ ⁴⁹⁶⁰ ⁴⁹⁶⁵ ⁴⁹⁷⁰ ⁴⁹⁷⁵ ⁴⁹⁸⁰ ⁴⁹⁸⁵ ⁴⁹⁹⁰ ⁴⁹⁹⁵ ⁵⁰⁰⁰ ⁵⁰⁰⁵ ⁵⁰¹⁰ ⁵⁰¹⁵ ⁵⁰²⁰ ⁵⁰²⁵ ⁵⁰³⁰ ⁵⁰³⁵ ⁵⁰⁴⁰ ⁵⁰⁴⁵ ⁵⁰⁵⁰ ⁵⁰⁵⁵ ⁵⁰⁶⁰ ⁵⁰⁶⁵ ⁵⁰⁷⁰ ⁵⁰⁷⁵ ⁵⁰⁸⁰ ⁵⁰⁸⁵ ⁵⁰⁹⁰ ⁵⁰⁹⁵ ⁵¹⁰⁰ ⁵¹⁰⁵ ⁵¹¹⁰ ⁵¹¹⁵ ⁵¹²⁰ ⁵¹²⁵ ⁵¹³⁰ ⁵¹³⁵ ⁵¹⁴⁰ ⁵¹⁴⁵ ⁵¹⁵⁰ ⁵¹⁵⁵ ⁵¹⁶⁰ ⁵¹⁶⁵ ⁵¹⁷⁰ ⁵¹⁷⁵ ⁵¹⁸⁰ ⁵¹⁸⁵ ⁵¹⁹⁰ ⁵¹⁹⁵ ⁵²⁰⁰ ⁵²⁰⁵ ⁵²¹⁰ ⁵²¹⁵ ⁵²²⁰ ⁵²²⁵ ⁵²³⁰ ⁵²³⁵ ⁵²⁴⁰ ⁵²⁴⁵ ⁵²⁵⁰ ⁵²⁵⁵ ⁵²⁶⁰ ⁵²⁶⁵ ⁵²⁷⁰ ⁵²⁷⁵ ⁵²⁸⁰ ⁵²⁸⁵ ⁵²⁹⁰ ⁵²⁹⁵ ⁵³⁰⁰ ⁵³⁰⁵ ⁵³¹⁰ ⁵³¹⁵ ⁵³²⁰ ⁵³²⁵ ⁵³³⁰ ⁵³³⁵ ⁵³⁴⁰ ⁵³⁴⁵ ⁵³⁵⁰ ⁵³⁵⁵ ⁵³⁶⁰ ⁵³⁶⁵ ⁵³⁷⁰ ⁵³⁷⁵ ⁵³⁸⁰ ⁵³⁸⁵ ⁵³⁹⁰ ⁵³⁹⁵ ⁵⁴⁰⁰ ⁵⁴⁰⁵ ⁵⁴¹⁰ ⁵⁴¹⁵ ⁵⁴²⁰ ⁵⁴²⁵ ⁵⁴³⁰ ⁵⁴³⁵ ⁵⁴⁴⁰ ⁵⁴⁴⁵ ⁵⁴⁵⁰ ⁵⁴⁵⁵ ⁵⁴⁶⁰ ⁵⁴⁶⁵ ⁵⁴⁷⁰ ⁵⁴⁷⁵ ⁵⁴⁸⁰ ⁵⁴⁸⁵ ⁵⁴⁹⁰ ⁵⁴⁹⁵ ⁵⁵⁰⁰ ⁵⁵⁰⁵ ⁵⁵¹⁰ ⁵⁵¹⁵ ⁵⁵²⁰ ⁵⁵²⁵ ⁵⁵³⁰ ⁵⁵³⁵ ⁵⁵⁴⁰ ⁵⁵⁴⁵ ⁵⁵⁵⁰ ⁵⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶⁰ ⁵⁵⁶⁵ ⁵⁵⁷⁰ ⁵⁵⁷⁵ ⁵⁵⁸⁰ ⁵⁵⁸⁵ ⁵⁵⁹⁰ ⁵⁵⁹⁵ ⁵⁶⁰⁰ ⁵⁶⁰⁵ ⁵⁶¹⁰ ⁵⁶¹⁵ ⁵⁶²⁰ ⁵⁶²⁵ ⁵⁶³⁰ ⁵⁶³⁵ ⁵⁶⁴⁰ ⁵⁶⁴⁵ ⁵⁶⁵⁰ ⁵⁶⁵⁵ ⁵⁶⁶⁰ ⁵⁶⁶⁵ ⁵⁶⁷⁰ ⁵⁶⁷⁵ ⁵⁶⁸⁰ ⁵⁶⁸⁵ ⁵⁶⁹⁰ ⁵⁶⁹⁵ ⁵⁷⁰⁰ ⁵⁷⁰⁵ ⁵⁷¹⁰ ⁵⁷¹⁵ ⁵⁷²⁰ ⁵⁷²⁵ ⁵⁷³⁰ ⁵⁷³⁵ ⁵⁷⁴⁰ ⁵⁷⁴⁵ ⁵⁷⁵⁰ ⁵⁷⁵⁵ ⁵⁷⁶⁰ ⁵⁷⁶⁵ ⁵⁷⁷⁰ ⁵⁷⁷⁵ ⁵⁷⁸⁰ ⁵⁷⁸⁵ ⁵⁷⁹⁰ ⁵⁷⁹⁵ ⁵⁸⁰⁰ ⁵⁸⁰⁵ ⁵⁸¹⁰ ⁵⁸¹⁵ ⁵⁸²⁰ ⁵⁸²⁵ ⁵⁸³⁰ ⁵⁸³⁵ ⁵⁸⁴⁰ ⁵⁸⁴⁵ ⁵⁸⁵⁰ ⁵⁸⁵⁵ ⁵⁸⁶⁰ ⁵⁸⁶⁵ ⁵⁸⁷⁰ ⁵⁸⁷⁵ ⁵⁸⁸⁰

ბა ვითარცა მიიწია სასკორეთა ქალაქისათა, შეიკრიბა ძონდი ძუელი და დაბუჯრა სიშიშულე თვსი და თქუა: «არა ჯერ-არს ჩემი ადგილსა რომელსა მიცნობენ ყოფად, რაათა არა მაქებდენ მე კაცნი და იტყოდინან: „ამან განათავისუფლნა მონანი და მწევალნი თვსნი და განუყო ყოველი მონაგები გლახაკთა და მიიცვალა სიყუარულსა ჴრისტესსა“. ბა ესე ვითარი ნეტარებაჲ ფრიად ვნებაჲ იქმნას ჩემდა და ნუ უკუე მოვსცთე ცუდად დიდებითა. სრამედ მივიდე ქუეყანასა უცხოთა, რომელსა არავინ მიცნობდეს და ვიყო უცხოებასა, რაათა არა ცნან კაცთა, ვითარმედ სიმდიდრე მივეც ქველის-საქმედ და მადიდებდენ მე კაცნი. სრამედ მოვისულელლო თავი, ცოფად ვიქცეოდნი, რაათა შეურაცხმყო ყოველთა კაცთა და მოვითმინო გინებაჲ, ყუედრებაჲ და არად შევჰრაცხო, არამედ მეცნიერებით ვყო და განზრახვით თავით ჩემით მათ თანა, რომელთა თანა ვიყო».

5. სმით და ესე ვითარითა გონებითა განვიდა უდაბნოდ, და ვითარ ვლო მრავალ ფარსახ სიცხისაგან მზისა და ჰაერისაგან ნეფხვისა ღამისა, შეიცვალა შუენიერებაჲ პირისა მისისაჲ, რამეთუ იყო იგი პირველ ვითარცა ყუავილი და რაჟამს ენია მას სიმძაფრე ჰაერისა, შეწუა იგი ვითარცა ფურცელი ვარდისაჲ. ბა ვიდოდა უდაბნოსა მას და სისხლითა ფერჯთა მისთაჲთა შეიღებვოდა ქუეყანაჲ სიფიცხისაგან მის ქუეყანისა.

ბა რაჟამს იკითხავნ იგი ჩმიდასა სახარებასა, ნადირნი ველისანი შემოკრებიან ქუენარმძრომითურთ ქუეყნისაჲთ და ფრინველნი ცისანი გარემოადგებიედ მას და ისმენედ კითხვასა მისსა სამჟამითგან ვიდრე ცხრაჲ ჟამამდე. ბა ოდეს შეყვის ჩმიდაჲ სახარებაჲ და დაიდვის მკერდსა თვსსა, მაშინ წარვიდინა ყოველნი იგი ქუენარმავალნი ცხრაჲ ჟამითგან ძიებად როჭიკსა თვსსა და ვითარცა განძიან, მოვიდინა და არა განშორებულად, არამედ ვითარ ცხრა ბიჯ ოდენ გინა ათ დადგრიან და დაუმზადიან მასცა მცენარეთაგან ქუეყნისათა საზრდელი და წყალიცა და არა განშორებოდეს ყოვლადვე. ღოლო წმიდამან ისერის გულისაგან ფინიკისა და სვს თაფლი ველური, ვიდრემდის დაშავნა ფერი მისი. ბა დაყო ესე ვითარსა ცხორებასა შინა ორმოცი წელი.

6. ბა ვითარცა განსრულდა უდაბნოსა მას შინა ორმოცი წელი, თქუა: «ვაამე, ცოდვილსა ამას. ჴითარ კანჯარი, რომელი ძოვს მწუანე-

სა, განძლების და არავისგან ჰრცხუენის გინა იურვის, ეგრეთვე ჩემდა არავინ არს მოურნე და არცა მეტყვს ვინ რასა და არცა შემანუხებს. ჯაჲ სარგებელ იყოს ჩემდა, ვინათგან მე აქა მშვდობით ვზი და კაცთაგანსა არა ვხედავ ყოვლადვე. სწ მირთისა მიერ შემგავს მე, რაათა ნავიდე და ვიყოფვოდი მონასტერსა შინა ღუმილით და მოვითმენდე სულისა ჩემისათვს; და ვიყო ყოველთა მსახურ მოყუასთა, რომელნი იყვნენ მონასტერსა შინა; დავჰბანდე ფერჯთა მათთა და განუსუენებდე მაშურათა და ვიყო ვითარცა უცხოჲ და მოვითმენდე ყოველსავე დიდთა და მცირეთაგან. ბაუთმო შეურაცხებასა და გინებასა ჴრისტესთვს, რაათა იყოს ჩემდა სარგებელ წინაშე მისსა; და კუალად ვიმარხვიდე და არავინ ცნას, და მაყუედრებდენ და მეტყოდინან: „ჰ ნაყროვანო!“ და ეგრეთვე მეღვნეობასა შემწამებდენ, ხოლო მე ვჰმსახურებდე, არამედ იგინი ჰგონებდენ, ვითარმედ ცუდად ვზი. შე ვიღძებდე და იგინი იტყოდინან, ვითარმედ სძინავსო, ვიდრემდის წარჯდენ დღენი ჩემნი. ბა ესე ყოველი ჭირი არარაჲ არს წინაშე ჴრისტესა, რაათა ვინოდო შკუდართა მისთა თანა».

7. სე ვითარითა განზრახვითა მივიდა მონასტერსა, რომელსა ჰრქვან **ლაბენელთაჲ**. ბა იყო მონასტერსა მას ხუთასი ქალწული. შაშინ მივიდა კარსა და ჳმა უყო დედაბერსა, რომელი იყო მეკარედ. ბა დაეყო დედაბერსა მას ას ოცი წელი მეკარეობასა მონასტრისასა, ვიდრემდის მოდრეკილ იყო ზურგი მისი წელთა სიმრავლითა. ბა ვითარცა ჳმა უყო, ჰრქუა მას ბერმან მან: «რაჲსა უკუე ჳწმოჲ კარსა, ასულო, ანუ გინებს რაჲ ქველის-საქმარი, გინა თუ სნეულ ხარ და შე-რაჲმე-გიქმნა საქმელი და მოგართუა?» ხოლო მან არღარაჲ მიუგო მას პასუხი.

ბა დაყო შვდი დღე და სიტყუაჲ არღარაჲ მიუგო, და თქუა ბერმან: «რამეთუ არს ესე ქალი პირშუენიერი და მეშინის, ნუუკუე იყოს ცოფი და ვწამებცა, ვითარმედ ნაკლულ არს ესე ცნობითა, არამედ მე შევიწყნარო ესე მირთისათვს და შევიყვანო ერთსა სენაკსა, რომელ არს კარსა თანა, ნუუკუე განდევნოს მერმან ეშმაკი იგი, რომელ არს მის თანა». შაშინ შეიყვანა იგი შინა და შეკრა ჯაჭვთა სამეცვითა რკინისაჲთა და ჰრქუა მას: «სახელითა შის მხოლოდაჲთა, ჴომელი ამალდა ძელსა ზედა და იწსნნა ნათელღებულნი, ევედრე მას და შეგენიოს შენ». ბა წარვიდა და აუწყა მისთვს უხუცესსა მონას-

ტრისასა და ჰრქუა მას: «დედოფალო, არს ჩემ თანა ქალი ძლებული ეშმაკისაგან, რომელი წარჰვლიდა კარსა თანა, ხოლო მე განსრულ ვიყავ გარე და ძალითა ლოცვისა შენისადათა, ვითარცა ვიხილე, შევიპყარ ჴელითა და უკუეთუ მიბრძანო, შემოვიყვანო შენდა». ბა ჰრქუა მას დედოფალმან მან: «ჰე, შემოიყვანე იგი, რაათა დავჰბანნეთ ფერჴნი. ჴამეთუ ეგრეთ არს სიყუარული იმრთისაჲ, რაათა დავჰბანნეთ ფერჴთა უცხოთა; რაათა იქმნეს მტუერი მისი ევლოგია ჩუენ ზედა, რაათა მოგუეტევენ ცოდვანი».

შაშინ წარვიდა მეკარე იგი, რაათა მოიყვანოს იგი. ღოლო მას არა უნდა სხუასა ადგილსა შესღვის, არამედ ჴირით მოიყვანეს იგი და უნდა, რაათამცა გამოუღო სახარებაჲ იგი მისგან და ვერ შეუძღეს გამოღებაჲ მისი. ბა ურჴენა მათ, ვითარმცა არა იცოდა, თუ რასა ეტყოდეს მას და ჰრქუა მათ: «მიუშთ მაგას, რამეთუ არავისდა ჰნებაჲს მიცემად წიგნი ესე სხუასა». შაშინ უნდა, რაათა დაჰბანნენ ფერჴნი მისნი და ვერ შეუძღეს, რამეთუ შეიკრნა სამოსელსა თესსა. ჴკითხვიდეს მას და მან სიტყუაჲ არავის მიუგო მათ ყოლადვე. ბა ვითარცა იხილა დედოფალმან, თქუა: «ესე ქალი მიღებულ არს, არამედ დავსუათ სახლსა სამსახურებელსა». ბა ყვეს ეგრეთ და მუნ იყოფვოდა.

8. ჴამსა ძილისსა შევიდის და მერმე განვიდის და ჰმსახურებნ ყოველსავე. ღომსა ზელდა და ჰურსა იქმოდა და ყოველთა დათა ჰმსახურებდა. ბა ოდესმე აღიღის ცომი და სტყორცის ქუეყანასა ზედა და ამსგავსებდა იგი ვითარმცა უგუნური იყო, ხოლო იგინი სცემდეს და ფერჴითა დაითრევდეს. ღოლო გული მისი მხიარულ იყო. ბა ოდესმე აიღის კოკაჲ და განვიდის გარე მონასტრით და ასუმნ წყალსა უცხოთა მოგზაურთა; და სხუადჯერ განტეხის კოკაჲ ნეფსით, რაათა არავინ თქუას ვითარმედ ცნობიერ არს.

ბა წელიწადსა შინა სამგზის განხუეტის გარე განსავალეზი ყოველი მონასტრისაჲ მხიარულითა გულითა. წმისთჲს სძულდა იგი ყოველთა, ვიდრემდის დაეცა არავინ ჴდის მის თანა. წმას ესევეითარსა ყოფასა შინა გარდახდა ორმოცი წელი და უდაბნოს დაეყო ორმოცი წელი, განსრულდა ოთხმოცი წელი და აღესრულა მის ზედა წერილი იგი, რომელსა იტყვს, ვითარმედ: «რომელ ჰგონებდეს თქუენ

შორის ბრძენ ყოფად, იყავნ იგი სულელ ამას სოფელსა, რაათა იყოს იგი ბრძენ» (1კორ.3,18).

ბა საბურველი თავისა მისისაჲ იყო ძუელი და შეურაცხი, ხოლო სხუანი ყოველნივე იყენეს დაბურვილ და აქუნდათ კუნკულები. წმისი ცოხნად არავისსა დაენახა, არცა ერთსა მათ ხუთასთაგანსა. ჴოველთა ჴამთა მისთა არცა ტაბლასა დაჯდა და არცა ნატეხი ჰურისაჲ მიიღო, არამედ ნაბიჭი ტაბლისაგან და ნარცხი ქოთნისაჲ ესე კმა ეყოფვოდა. წრა სადა მაგინებელთა მისთათჲს დრტვნვიდა. წრავის თანა ზრახვიდა დიდსა რას, გინა მცირესა, არამედ ჰჴუედნიედ და აგინებდიან მას ყოველნი.

9. შაშინ ნეტარსა **სიტირიონს** გამოეცხადა მისთჲს. ჴომელი ჴდა ჰორფირიონსა, რომელ არს ნაპრაღი კლდისაჲ, რამეთუ დაადგრა მას წნგელოზი იმრთისაჲ და ჰრქუა: «**სიტირიონ**, განშუენდა მსახურებაჲ შენი წნგელოზთა მიერ და მხიარულ არიან შენთჲს მღჴძარებასა შენსა და ლოცვასა დაუცხრომელსა, და ან გამოედ შეყენებისაგან შენისა, წარვედ და იკურთხე დედაკაცისა მისგან, რომელსა თავი მოუსულელეზი. ბა იგი იყოფვის **სლექსანდრიას** მონასტერსა **ჴანტასინს**, რამეთუ არს მუნ შინა დედაკაცი, რომელსა ჰბურავს თავსა ძონძი ძუელი, ხოლო შინაგან ადგია მას გკრგვნი სულიერი, რამეთუ იგი უმეტეს არს შენსა. ჴენ ჰზი აქა პარეხსა ამას მარტოჲ და არავინ არს შენდა მაშფოთებელი, ხოლო იგი არს კრებულსა შორის ზიარსა და ყოველთაგან წყინებულ არს და ტანჯულ და გული მისი ყოვლადვე არა განემორების იმერთსა. წრამედ შენ ჰზი აქა და მრავალსა ცთომასა შინა ხარ ნებითა შენითა; შენ ჰზი უდაბნოსა შინა და გონებაჲ შენი იარების სოფელსა შინა».

10. შაშინ ნეტარი იგი გამოვიდა, რომელ არასადა გამოსრულ იყო სენაკით თჲსით, და მივიდა მონასტერსა მამათასა პირველად და ევედრებოდა მამასახლისსა, რაათა შევიდეს მონასტერსა დედათასა. ღოლო მათ, ვითარცა მოხუცებულისა და დიდებულისათჲს, კადნიერ იქმნეს შეყვანებაჲ მისსა. ბა ვითარცა შევიდა, შეიწყნარა დედოფალმან მონასტრისამან. შაშინ ჰრქუა მას ბერმან: «მიჩუენენ მე ყოველნი მყოფნი მონასტრისანი, რაათა ვიხილნე». ბა მოუწოდეს ყოველთა მათ დათა. ბა მოვიდეს და იკურთხეს წმიდისა მის ბერისაგან. ღოლო იგი არა მოვიდა. შისა შემდგომად ჰრქუა: «მოი-

ყვანენით ყოველნი რაათა ვიხილნე». ღოლო მათ ჰრქუეს: «ერთილა სხუად არს ვნებული სამაგიროსა». ზრქუა მათ ბერმან: «მოიყვანეთ იგიცა, რაათა ვიხილოთ». ზა წარვიდეს მოყვანებად მისა. ღოლო მან არა ინება, რამეთუ გულის-ჴმა ეყო საქმე იგი. ჴაშინ მძლავრობით მოიყვანეს იგი და ჰრქუეს: «წმიდად **სიტყვიონ** მოსრულ არს და ხილვად შენი ჴნებავს», რამეთუ იყო იგი განთქმულ ვითარცა დიდთა მამათაგან.

ზა ვითარცა იხილა იგი ბერმან მან და ძონძი მისი საბურველი თავსა მისსა, მეყსეულად დავარდა იგი წინაშე ფერჴთა მისთა და ჰრქუა მას: «მაკურთხე მე, დედაო». ზა ეგრეთვე იგიცა დავარდა წინაშე მისსა და ჰრქუა: «შენ მე მაკურთხე, წმიდაო იმრთისაო, რამეთუ მე დედაკაცი ვარ და არა ჯერ-არს ჩემგან შენი კურთხევა». ჴაშინ განჴკრთეს ყოველნი იგი და ჰრქუეს მას: «ამბა, ნუ უკუე იგინო, რამეთუ ცოფ არს». ზრქუა მათ ნეტარმან **სიტყვიონ**: «თქუენ ხართ ცოფნი, რომელნი ჴგონებთ სიბრძნესა. ღოლო ესე არს ბრძენი ჴეშმარიტი, რომელი სთნავს ოფალსა. ჴგე არს თქუენიცა

და ჩემიცა დედა და ვილოცავ, რაათა მეცა ვიქმნე მსგავს ამის ცოფისა წინაშე თქუენსა, ხოლო ფრიად გონიერისა წინაშე იმრთისა. ჴამეთუ ამისთჳს მოვივლინე ოფლისა მიერ, რაათა ვიკურთხო ამის მიერ».

ღსმა რად ესე ყოველთა, შეუვრდეს ფერჴთა მისთა და აღუარებდეს თვთეული ბრალთა თჳსთა ტირილითა: «რომელნიმე ჩუენგანმან ნარცხი პინაკისად გარდაასხა მას და სხუამან ჴურთითა შემუსრა, და სხუამან მდოგჴ შთაესხა ცხვრთა», და თითოეულსა გინებასა მიუთხრობდეს. ღოლო ბერმან ყო ლოცვად და გამოვიდა და წარვიდა საყოფად თჳსა. ჴაშინ ინყეს დათა მათ ყოველთა ჴერისაებრ კრძალვად და პატივი. ზა ვითარცა იხილა მან, ფრიად მწუხარე იქმნა და ვითარ ვერ თავს-იდებდა პატივისა ყოფასა მას, რომელსა ჴყოფდეს დანი იგი, შემდგომად მცირედთა დღეთა გამოვიდა ფარულად მონასტრით და წარვიდა უდაბნოდ, სადა იგი უწყის ოფალმან და არავინ სოფლის-მყოფმან. ღოლო ჩუენ ვადიდებთ ჴრისტესა იმერთსა ჩუენსა, ჴომლისა არს დიდებად უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მოთხრობად წმიდათა მამათა მოკვართათჳს, რისჴთ ოთხასთა.

11. ჴემდგომად წარსლვისა მისისა მონასტრით, გამოუჩნდა დღესა ერთსა მსახურსა ეკლესიისა იმრთისასა **სლექსანდრიას** კაცი ვინმე და ჰრქუა მას: «გულმან მითქუა დღესა ერთსა, რაათა აღვიდე მონასტერსა ამბა **ხე-ნონისსა**, რაათა ვიყო ზაფხულსა ერთსა». ზა ვყავ ეგრეთ. ზა შემდგომად დღეთა რავდენთამე, ვიყავ რად მუნ, და შემდგომად განშორებისა ცისკრისა გალობისა, აღვიდე წიგნი და განვედ მონასტრით, რაათა ვიკითხო ვიდრე მესამედ ჟამამდე.

ზა ვითარ ვჯედ და ვიკითხევდ, და აჴა ესერა მოიწია ჩემდა ბერი ვინმე, და ვითარცა მოვიდა, მოიდრიკა თავი და თავყუანის-მცა მე და შევიდა ეკლესიას ლოცვად. ზა ვჴგონებდ, ვითარმედ მეცნიერი ვინმე არს. ზა ვითარცა ვიხილე სახჴ მისი და სამოსელი, შევყავ წიგნი და დავდეგ ვიდრემდის გამოვიდა ეკლესიით და მოვიკითხე იგი. ღოლო მან მრქუა მე: «შეინყნარე მოკითხვად მიტრაპოლიტისა მის ქუეყნისად და ყოვლისა კრებულისა ჴკლესიისა ჩუენისა ღირსთად». ზა მე ვარქუ მას: «და შენცა, მამაო, მიიღე მშუდობად მამასახლისისა და

ყოველთა ძმათად, რომელნი არიან მის ქუეშე». ღოლო მე წარვედ და ვაუწყე მამასახლისისა და გამოვიდა იგი კრებულსა თანა ძმათასა და მოიკითხნეს ურთიერთას და შევედით ეკლესიად და დავსხედით დუმილით.

ჴაშინ ინყო კაცმან მან და თქუა: «ვითარ შეუნიერ არს ადგილი ესე თქუენი ძალითა იმრთისადათა, ვითარცა ნერილ არს: „სუროდა სულსა ჩემსა ეზოთა მიმართ ოფლისათა“ (ფს.83,2). შსუროდა ჴეშმარიტად, რამეთუ თქუენ ხართ, რომელნი ესე დამკვდრებულ ხართ ეზოთა იმრთისათა და ჴმსახურებთ იმერთსა გულითა წმიდითა. წმისთჳსცა ნეტარ ხართ თქუენ». ზრქუა მამასახლისმან: «არამედ ნეტარ არიან, რომელნი იქმან ნებასა იმრთისასა და იმარხვენ მცნებათა შისთა, ხოლო ჩუენ კაცნი ცოდვილნი ვართ და არა ვართ ღირს სიტყუასა, რომელი სთქუ, ჴრისტეს-მოყუარეო მამაო».

ზა ესევითარი სიტყუად სიმდაბლისად ჴრქუეს მას ძმათა. ზა ამისა შემდგომად აღიძრა მადლითა იმრთისადათა და გვთხრა ჩუენ ჴანბავი ღირსთა და წმიდათად და აჴსენნა მძოარნი და თქუა: «მესმა მე ქალაქსა **სლექსანდრიას**

საქმე საკრველი, რომელი იყო დღეთა ჩუენთა და მინებს და გითხრა თქუენ მადლი ჴკლესი- ისა მათისა და ძალისა მათისა. ჴითარ იგი ჰმონებენ ოფალსა იმერთსა, რაფთა თქუენცა ადიდებდეთ ოფალსა ჩუენ თანა».

12. შაშინ თქუა: «მე წელთა მრავალთა წარ- ვილი წიგნები სპარსეთით საბერძნეთად და კუალად საბერძნეთით სპარსეთად. შა ალვილი ქველის-საქმარი **სლექსანდრიად** ფრიადი, რა- მეთუ იყო ბერი ერთი მადლითა საღმრთოთა განშუენებული და კითხული წიგნთა საღმრ- თოთა ფრიად ყოვლითურთ და იგი ეურვოდა ჴკლესიასა **სლექსანდრიისასა**, და შემდგომად დღეთა მრავალთა მე და იგი წარვიდოდეთ საჭ- მრისათვს. შაშინ იწყო და მრქუა მე: „მნებავს, რაფთა გითხრა რაფმე სასწაული“. შა მე ვარქუ მას: „ჰე თქუ, მამაო, რაფცა გნებავს“. შა ჩუენ ვიდოდეთ გზასა. შაშინ ალილო ჰანბავი და მითხრობდა თხრობასა შუენიერსა კაცთა წმი- დათასა, რომელნი იყვნეს ქუეყანასა ჩუენსა და მე ვიყავ მათ თანა. შა მესმა მათგან ცხორებად მამათად, რომელნი იყვნეს ქუეყანასა მათსა. შა ვარქუ მას: „შ მამაო“. შაშინ სულთ-ითქუნა და ტიროდა ცრემლითა ცხელითა და მრქუა მე: „შ შვილო ჩემო, რაფ გითხრა შენ. საფასე ერთი იყო ჩემ თანა და უთმინოებითა ჩემითა წარვწყმიდე“. ღოლო მე ვითარცა მესმა სიტყუ- ად ესე, ტრფილ ვიქმენ, რაფთა ვცნა ზედამი- წევნით, რამეთუ არა ჴორციელისა საფასისა თქუა წარწყმიდად.

წყო და თქუა ცრემლით და მწუხარებით: „ათორმეტსა წელსა წინაფთ ვჰმსახურებდი მე ჴკლესიასა, ვითარცა ესე დღეს მხედავ. ჴან- თიად წმიდასა და დიდებულსა წღვსებისა კვრიაკესა, შემდგომად ცისკრისა განშორები- სა, წარვიდა ყოველი ერი საყოფლად თვსა და დავშითი მე და შემწე ჩემი მარტოდ და დავჰ- წშენით კარნი ეკლესიისანი გარენი და შინანი. შავჰკრძალენით და ვინყეთ, რაფთა შეჰვკაზ- მოთ ეკლესიად და საკურთხეველი ჟამის-წირ- ვისათვს დღისა მისთვს წმიდისა წდგომისა ოფლისა ჩუენისა ჴესუ ჴრისტესსა, რამეთუ წღვსებად იყო. შა დავჰკიდებდით ქორაკან- დლებსა და ეზოებსა, რაფთა განვაშუენოთ წმიდად ეკლესიად დღისა მისთვს დიდებულისა.

შაშინ ვარქუ ძმასა მას: „შვილო, მოვედ და შევჰმზადოთ ჴურჴელიცა ჟამის-წირვისა და განვისუენოთ მცირედ“. შა მყის გუეცა ჩუენ სული სულნელებისად ფრიად სულნელისა სა-

კუმეველისად, რომელ არავის ეყნოსა კაცთა- განსა მისებრი ყოვლადვე. ღოლო ჩუენ გუეგო- ნა, ნუუკუე სახლსა სასაკუმეველოსა ცეცხლი შეედვა. შა ვითარცა ჩუენ ამას გულსა ვიტყო- დეთ, მაშინ ჴმად გუესმა შინაფთ გამო, რომელი გუეტყოდა: „ძმანო, რაფსათვს შეძრწუნებულ ხართ, რამეთუ მე კაცივე ვარ თქუენებრი და ესე სული არს სულნელებად ზეთისად“. შაშინ მივედ მე და განვაღე კარი საჴურჴლისა ეკლე- სიისად, რაფთა ვიხილო თუ რაფ მიზეზი არს. შა ვიხილე ნათელი დიდი უფროფს მზის-თუ- ალისად და კაცი ბერი, რომელი თავყანის-ცე- მით ილოცვიდა, განეჰყრნეს ჴელნი ზეცად. შა შემდგომად მცირედისა ჟამისა იქმნა ხილვაფ მისი მსგავსად ალისა ცეცლისა, და სახე მისი ვითარცა წნგელოზი იმრთისად და იყო ხილვაფ მისი საზარელი.

13. შაშინ დამეცა მე ზარი და ფრიად შევძ- რწუნდი. შა ვითარცა მიხილა მე, რამეთუ შემეშინა, დააცადა ლოცვაფ. შომიკითხა და მრქუა მე: „კაცი ვარ, ნუ გეშინინ. სინმიდესა ვეძიებ შენგან“. შა შიშითა ფრიადითა მივეც წმიდაფ ჩანილი, რაფთა ეზიაროს. შა მუნ- ქუესვე სრულიად ზიარებისა, აღვიხუენ ორნი სეფის-კუერნი, რაფთა მივსცნე მას. ღოლო მან მისწრნა და განვიდა გარე ეზოდ და მივენიე და ვარქუ მას: „შემინდვე მე, უფალო, და მიიხუენ ესე ორნი სეფის-კუერნი ევლოგიაფ შენ თანა“. ღოლო მან მრქუა მე: „საწმარი ჩემი მიმიღებოეს. შრამედ უკუეთუ გნებავს, რაფთა ალვილო შენ- გან ევლოგიაფ, მომეც მე სიმიწდაფ მშუმელად საწყაული ორი და ქსესტისა მეოთხედი ღვნოფ ზედაშედ, რამეთუ მიწმს მე იგი“. შა ვარქუ მე: „ჰე უფალო, მე მოგცე შენ“. შაშინ წარვედ მენ- ისქულესა თანა და მოვართუ სიმიწდაფ იგი და ეკლესიით ზედაშე. შა ვითარცა მიილო მან, რაფ იგი უწმდა, მრქუა მე: „შემინდვე მე, ძმაო, და მიმართუ მე ესე კარსა თანა ქალაქისასა“. შა მე ვარქუ: „ჰე, და უკუეთუ სათნო გიწნ, მე მოგყვე ადგილადცა შენდამდე“. შა წარვედ მის თანა და ვარქუ მას: „მაუწყე მე, უფალო, რაფსათვს გიწმს ესე“. შა მრქუა მე: „შ შვილო ჩემო, რა- მეთუ ჩემ თანა არს ერი მძოართაფ უდაბნოსა და მე ვჰმსახურებ მათ და ვიურვი შესაწირაფ- სა წლითი-წლად ერთგზის დღისა ამის წმიდი- სათვს, რომელ არს წდგომაფ ოფლისა ჩუენისა ჴესუ ჴრისტესი“. შა ვარქუ მას: „რაფდენ არს რიცხვ მათი“. შა მან მრქუა მე: „არიან იგინი ვითარ ოთხასი სული“. შა კუალად ვჰკითხე მას:

„რადგომ შორს არიან აქაეთ“. ბა მან მრქუა მე: „ოთხას ფრასას“. ღოლო მე ვარქუ მას: „მამაო, დღეს ზვრიაკე არს, წდგომაჲ ოფლისაჲ. ოდეს მიინიო მათა ამას სიშორესა?“ ბა მრქუა მე: „მ საყუარელო, არა აღმოგიკითხავსა, რომელ ჰრქუა **საბრიელ** წნეგლოზმან წმიდასა ჟალწულსა **შარიაჲს**: „ჰჰვე შენ სულისა წმიდისა მიერ, რამეთუ არარაჲ შეუძლებელ არს წინაშე იმრთისა“ (ლკ.1,35-37).

ბა მივიწინით კარსა ქალაქისასა და ვითარცა განვიდოდა, თქუა ბერმან წმიდამან: „მომეც, შვილო, რომელი ეგე გაქუს და შენ უკუნ იქეც მშვდობით ეკლესიადვე და ლოცვაჲ ყავ ჩემთვს და ოფალი იყავნ შენ თანა“. ბა მაშინ დაუტევე მშვდობაჲ და უკუნ ვიქეც ეკლესიად და განკვრეებულ ვიყავ, რომელი ესე მესმა მისგან. შაშინ ვინყე ლოცვად და ვეძიებდი მე იმრთისაგან, რადთა ცოცხალ ვიყო წელსა სხუასა, რადთა ვიხილო კუალად ბერი იგი და ვიკურთხო მისგან მერმეცა.

14. ბა ვითარცა განსრულდა წელიწადი, წარმოდგა წინაშე ჩემსა დიდსა შაფათსა ბერი იგი კწლი(?) და მე განვიხარე ფრიად, ვითარცა ვიხილე იგი, და მივეც დიდებაჲ იმერთსა. ბა ვითარცა მოვიკითხენით ურთიერთას, მრქუა მე: «მომეც მე ანცა, ვითარცა იგი მომეც შარშა». ბა ვარქუ: «ჰე». ღოლო მე მხიარულებით წარვედ და მოვართუ მწრაფლ საჭმარი მისი, ვითარცა ჩუეულ იყო და აღვილე და წარვჰყევ ვიდრე კარადმდე ქალაქისა.

შაშინ ვევედრე მას და ვარქუ: «მ მამაო, ყავ ჩემ თანა სიყუარული და წარმიყვანე შენ თანა წმიდათა მათ მამათა თანა, რადთა ვიკურთხო მათგან». შომიგო ბერმან და მრქუა მხიარულად: «მ შვილო, უკუეთუ მისმინო და შვდღე, შვგობს შენთვს და შეუნიერ არს. ოკუეთუ კულა რადმე ვერ ეგების და თუ უჩნდეს იმერთსა, წარგიყვანო შენ წელსა სხუასა, რომელი მოვალს. ღოლო მე გაზრახო, რომელი ჰყო შენ». ღოლო მე კუალად ვინყე ლოცვად, რადთა მივიწინო ჟამსა მას, რომლისათვს მიქადა წარყვანებაჲ, რადთა ღირს ხოლო-თუმცა-ვიქმენ ხილვასა სათნოთა მათ ღრისტესთა.

ბა ვითარცა მოიწია წელიწადი იგი, რომელ მრქუა, მოვიდა ნეტარი იგი ბერი და ვარქუ მას: «უფალო, რასა უკუე მაზრახებს სინმიდწ შენი, რომელ იგი მიქადაგე შარშა». ღოლო მან მრქუა მე: «ვერ ეგების ან ესე, რადთამცა იქმნა ესე». ბა ვარქუ: «ვითარ, უფალო?». ბა თქუა:

«ისმინე ჩემი, მ შვილო ჩემო. წრა წარგიყვანებენ შენ ან ჩემ თანა ამას წელიწადსა, არამედ უკუეთუ ცოცხალდა ვიყო წინასა წელსა, მოვიდე და წარგიყვანო შენ ჩემ თანა. ბა არა მოვიდე შენდა დღესა შინა შაფათსა, არამედ ხუთშაფათსა მოვიდე დიდსა». ბა მაუწყა ესე ყოველი და განმეშორა და წარვიდა უდაბნოდ. ღოლო მე უკუმოვიქეც ეკლესიად და მხიარულ იყო გული ჩემი და მინდა, რადთა განსრულდეს წელიწადი ესე მწრაფლ, რადთა მოვიდეს წმიდაჲ იგი ბერი და წარმიყვანოს მის თანა, ვითარცა იგი აღმითქუა.

15. ბა ვითარცა განსრულდა წელიწადი იგი ნებითა ოფლისა ჩუენისა ქესუ ღრისტესითა და მოჭდა დღწ ხუთშაფათი დიდი, შევიშადე საჭმარი ყოველი, რომელსა იგი ჩუეულ იყო და სული ჩემი განმზადებულ იყო, რადთა მოვიდეს წმიდაჲ იგი ბერი, ვითარცა აღმითქუა, დღესა ხუთშაფათსა. ბა აჰა მოვიდა წმიდაჲ იგი ბერი და განვიხარე მისთვს სიხარულითა დიდითა და მოვიკითხე იგი მონლედ და შევიტკბენით მშვდობით და ვარქუ მას: «მ მამაო, რასა უკუე იტყვ, რადთა წარმიყვანო შენ თანა, ვითარცა იგი მიქადაგე ხილვად წმიდათა მამათაჲ, რადთა ვიკურთხო მათგან». ღოლო მან მრქუა: «ჰე, აღდეგ».

შაშინ მოვირტყენ წელნი ჩემნი და განვძლიერდი სარწმუნოებითა და აღვილე საჭმარი ჩემი და წარვჰყევ ბერსა მას და ვიხილე გზასა, ვითარ ნავსა ჰგვანდა, რომლითა იგი ვიდოდეთ ჩუენ. ბა ვითარ ვლეთ ჩუენ ზომით ვითარ მილიონი ერთი, მრქუა მე ბერმან: «გაუწყებ შენ, ვითარმედ მიწევნულ ვართ ადგილსა ჩუენსა». ბა თქუა: «დიდებაჲ იმერთსა. სიშორე, რომელ აწსენე, მწრაფლ განვლეთ მყის». ბა თქუა ბერმან: «არა გარქუ პირველვე, ვითარმედ არარაჲ შეუძლებელ არს იმრთისაგან, რომელმანცა არა ყო ნებაჲ თვსი?» ბა ვარქუ მას: «ვითარ ვყო მე, მამაო?» ღოლო მან მრქუა მე: «დაჯედ გუერდით ამას კლდესა, რომელსა წყაროჲ გამოდის, და დუმენ და დაიმაღლე, რადთა არავინ განახოს ყოვლადვე».

16. ბა აჰა იწყეს მამათა მოსლვად თითოეულ და შევიდოდეს ტაძარსა ლოცვად. შაშინ მოვიდა ბერი იგი წმიდაჲ და მრქუა: «ნუ შეხუალ შენ შედგომად კუალსა მათსა, რადთა არა ცნან შენთვს და ივლტოდიან. წრამედ რომელ გესმეს და იხილო, დაიმარხე გულსა შენსა». ბა ვყავ, ვითარცა მამცნო მე ბერმან. ბა ვითარცა

წარჭდა ჟამი მეცხრე, იწყეს მამათა მოსლვად თითოთ, ვითარცა მრქუა მე ბერმან, და ვიხილე თითოეულისა მათგანისა სახე იგივე, რომელ მეხილვა ბერსა მას ზედა პირველსა, რომელ მოვიდა ჩემდა. 5
 17. თა იგინი იყვნეს კაცნი ჭეშ-მარიტნი, რომელნი მომკუდარ იყვნეს სოფლისაგან, არამედ სულნი მათნი ცხოველ იყვნეს წინაშე იმართისა. 10
 18. თა იყო მათ თანა ჯორცი ყოვლადვე, არამედ ძარღვ ხოლო და ტყავი ძუალთა მათთა ზედა შემწმარ იყო. 15
 19. თა იყო ხილვა მათი ვითარცა აჩრდილი და სამოსელი მათი – ძუელი ძონძი. 20
 20. თა ვითარცა შევიდის ერთი მათგანი ეკლესიად, ილოცის და მოიკითხის ძმად და დაჯდის დუმლით.

17. თა ვითარცა შეკრბეს ყოველნივე, მაშინ ვიხილე ბერი ერთი დიდი დაძუელეზული დღეთა, რომლისაჲ წელთა სიმრავლითა დადრეკილ იყო ზურგი ფრიად, ვიდრემდის თავი მისი მუჭლთა შუა ჩაჩრილ იყო. 5
 21. თა იყო ხილვა მისი ვითარცა მზე და სული სულნელი მიეფინებოდა ყოველთა, ვითარცა საკუმეველისა ფრიად სუნელისაჲ. 10
 22. თა ვიხილე უდაბნოსა მას აღმოსავალით ბრწყინვალეზად ფრიადი, რომელი განანათლებდა გულსა. 15
 23. თა ვიხილენ, ზოგნი მათგანნი მსგავს იყვნეს წნგელოზთა. 20
 24. თა ვიხილე ბერი იგი დიდი მიყრდნობილ იყო ორთა არგანთა და ორთა ძმათა დაემჭირა, ერთსა მარჯუენით და ერთსა მარცხენით. 25
 25. თა ვითარცა იხილეს მამათა, აღდგეს ყოველნი ერთბამად და თავყუანის-სცეს მას და მოიკითხეს და იწყეს გალობად. 30
 26. ჰოლო იგი ვიდოდა მცირედ-მცირედ უძღურებისაგან გუამისა, ვიდრემდის შეიყვანეს იგი წმიდასა ეკლესიასა. 35
 27. ჰოლო ეკლესიაჲ იგი იყო შებერილი გრძელად.

28. მაშინ იწყეს ჟამის-წირვისა გალობასა. 40
 29. ჰოლო მე შევედ უკუანაჲსკნელ მათსა შეშინებული და დავდეგ უკუანაჲ კერძო მათ ყოველთასა, რაჲთა არავინ მნახოს მათგანმა. 45
 30. თა ვითარცა ეზიარნეს, მოიკითხეს ერთმან-ერთი. მაშინ მიხილეს მე და თქუა მამასახლისმან: «მოუწოდეთ ძმასა მას მსახურსა». 50
 31. თა ვითარცა მოვიდა, ჰრქუა მას: «რაჲსა მოაშრვე ძმად ესე და მოიყვანე აქა». 55
 32. ჰოლო მან მიუგო და ჰრქუა: «შემინდვე მე, მამაო. 60
 33. იმერთმან, რომელმან გამოგირჩინა და შეგკრიბნა თქუენ ადგილსა ამას, 65
 34. შან უწყის, რამეთუ მრავალგზის დავაყენე ეგე ამისთჳს, რამეთუ არა მოვიდეს ჩემ თანა და არა შეინწყნარა ჩემი». 70
 35. მაშინ ჰრქუა მას წმიდამან მან: «მოუწოდე აქა ჩემდა».

18. თა ვითარცა მივედ მის თანა, რომელსა იგი წარყოლილ ვიყავ, და მიხილა მე, რამეთუ ვძრწოდე შიშისაგან და საკრველებისა, რომელი ვიხილე და მესმა, რამეთუ ვიხილე ბრწყინვალეზად დიდი, ზარი და გამოუთქუმელი, და დიდებაჲ და ჯმად საიდუმლოჲ, რომელი არასადა სმენილ იყო და ყოვლადვე არა ვიყავ ღირს. 5
 19. თა ვითარცა მიწოდა წმიდამან მან ბერმან, თავმან ყოვლისა მის კრებულისამან და დამდევა ჯელი თავსა და მაკურთხა მე და ეგრეთვე ყოველთა ერთობით მაკურთხეს და მრქუეს: 10
 20. «წარვედ მშვდობით. იმერთმან წარგიმართენ სლვანი შენნი». 15
 21. ჰოლო მე თავყუანის-ვეც მათ ყოველთა პირსა ზედა, რაჲთა ვევედრო წმიდასა ლოცვასა მათსა და ეცსენოს უძღურებაჲ ჩემი სიმტკიცესა მათსა წმიდასა.

22. თა გამოვედ და დავდეგ პირველსავე მას ადგილსა, წყაროსა მის თანა. 25
 23. თა ვითარცა მიიღეს მამათა წმიდაჲ საიდუმლოჲ, განვიდეს ყოველნი ერთბამად და დარჩა ბერი იგი მეცნიერი ჩემი მარტოდ, ჯმა მიყო და მრქუა: «მოვედ და ეზიარე». 30
 24. თა ვითარცა ვეზიარე, დამიგო საზრდელი და თქუა: «ჭამე, მამაო, ბორი(!) იმართისაჲ და სუ წყალი და განისუენე მცირედ». 35
 25. ჰოლო მე მივიღე საზრდელი და შემდგომად მცირედისა ჟამისა მოვიდა და ვჰკითხე: «სადა უკუე არიან წმიდანი მამანი?» 40
 26. შომიგო მან და მრქუა: «უკუეთუმცა არა ეხილვე შენ აქა, კაცი უცხოჲ, არა წარვიდოდეს აქაჲთ, არამედ ლამესა ათევდეს ყოველნი ერთბამად. 45
 27. ჰოლო აწ ვინაჲთგან გიხილეს შენ, არღარა მოიქცევიან ლამის-თევად იგინი, ვიდრემდის არა წარხვდე მწუხრი». 50
 28. მაშინ ვევედრე და ვარქუ მას: «შეშინდვე მე იმართისათჳს და მაუწყე, 55
 29. ვინ უკუე არს მამასახლისი თქუენი, გინა ვითარ შეკრბეს აქა, ანუ რაჲ არს წესი მათი და სადა იყოფვიან, ანუ რაჲ არს საზრდელი მათი და ვითარ ისწავეს დღე ესე წმიდაჲ, რაჲთა შეკრბენ?» 60
 30. ჰოლო მან მრქუა მე: «გითხრა შენ საქმე ამათ წმიდათაჲ. 65

31. ჴერი ესე, რომელ იხილე, რომელმან იგი პირველად გაკურთხა, მამასახლისი არს ამათ ყოველთაჲ და მოძღუარი, რომელმან იგი ჯელი დაგდევა თავსა. 70
 32. ჰოლო არს იგი ბუნებით დედაკაცი და არა საჭურისი მამაკაცი. 75
 33. თა არს ამას უდაბნოსა ჟამთა გრძელთაჲ. 80
 34. თითარცა მესმა ესე, გულის-ჯმა ვყავ, ვითარმედ არს იგი ასული მეფისა **შეგვპტელისაჲ ნისიმა** და ვარქუ მას: «შეშინდვე მე სრულიად, 85

ვინაა არს იგი?» ხოლო მან მრქუა: «ესე არს ასული მეგვბტელისა მეფისაჲ **ჩისიმე**. ჴითარცა მოვიდა ამას უდაბნოსა, ვყავთ იგი წინამძღვარ ჩუენდა, რამეთუ ვითარცა გამოვიდა სახლისაგან, დაუტევა ყოველი დიდებაჲ თჳსი და წარვიდა უდაბნოსა და დაყო ორმოცი წელი და იზარდებოდა მწუანეთაგან მცენარეთა და სუმიდა წყალსა კნინსა. შაშინ იხილა თავი თჳსი დაყუდებასა შინა და გამოირჩია, რაჲთა წარვიდეს და დათმოს ყუედრებაჲ და შეურაცხებაჲ კაცთაგან.

ბა წარვიდა **სეგვტეს** და შევიდა მონასტერსა დედათასა და დაყო ორმოცი წელი სხუად ყოვლითა მოთმინებითა ღუანლისაჲთა, რამეთუ აღუსრულა მას იმერთმან ნებაჲ თჳსი და იყოფოდა ყოვლითა სიმდაბლითა, ყოველთა მათ წელთა დაშურებოდა შიმშილითა და წყურვილითა და სიცივითა და სიცხითა. ბაითმინა ესე ყოველი ჴრისტესთჳს და სწუნობდეს მას ყოველნი იგი მყოფნი მონასტრისანი. ბა ვითარცა განსრულდა ღუანლი მისი, რომლისათჳს ჰსუროდა, გამოაცხადა იმერთმან საქმე მისი კეთილი ჴელითა წმიდისა **სიტყვირისითა**. შაშინ ინყეს პატივის-ცემად მისა, ხოლო მან არა თავს-იდგა და განვიდა ფარულად მონასტრისა მისგან და უჩინო იქმნა და მოვიდა ამას უდაბნოსა და არს ესე აქა ჟამთა გრძელთა და შემოუკრბეს წმიდამანი ესე მამანი ღირსნი და ნუგეშინის-იცემენ ლოცვითა მისითა და არიან იგინი წესსა ზედა მამისა **სტეფანისა**. ბა სენაკები მათი არა შორს არს ურთიერთას; და არა არს მათდა წესი, რაჲთამცა იხილა ძმამან მოყუასი თჳსი გარნა ერთგზის ხოლო წელიწადსა და ამას ღამესა წმიდასა შეკრბიან და იხილიან ერთმან-ერთი და არა არს მათდა ჟამისა ზიარებაჲ, გარნა ამას დიდსა ხუთშაბათსა და კუალად უკუეთუ რაჲმე მოუჭდის გულის-სიტყუად ბრძოლისაგან მტერისა, მაშინ მივიდიან ამის წმიდისა და ულოცის და აღუმცირდის და განუქარდის ლოცვითა ამის წმიდისაჲთა. მას დღესა წმიდასა ყოველთა მამათა წმიდათა და უბინოთა ულოცის და განისუენიან ბრძოლისა მისგან.

ჴოლო წელსა პირველსა, რომელსა მოვედ შენდა, სწადოდა მამათა, რაჲთა ეზიარნენ ღმრთისა საიდუმლოსა დღესა ჴვრიაკესა, სდგომასა ჴრისტეს იმრთისა ჩუენისასა. ბა წარმომავლინეს შენდა და ამას წელსა კუალად მრქუეს: „მომართუ ჩუენ საწმარი, რაჲთა არა

დავითეთ ამას ორსა დღესა უზიარებლად ღმრთისა საიდუმლოსა ჴრისტეს იმრთისა ჩუენისა“. მდისთჳს მოვედ შენდა დღესა ხუთშაბათსა და გაუნყე შენ, ჴ საყუარელო, რამეთუ არა საწმარისათჳს მოვედ შენდა, რამეთუ შემძლებელ არს იმერთი, რაჲთა მოუძღუანოს მათ საწმარი მათი სტეფანოსისა მიერ თჳსისა, არამედ ესრეთ სათნო იჩინა ჴრისტემან, რაჲთა ჴელითა შენითა გამოცხადნეს საქმე ამათ ღირსთა მამათაჲ. ბაიჯერე, შვილო, ვითარმედ შემდგომად ამის დღისა არღარავინ იხილნეს ესენი თუალმან ადამიანთამან ყოვლად, ვიდრემდის მოვიდეს მეორედ ჴრისტე იმერთი ჩუენი».

ბა ვჰკითხე: «რაჲთა იზარდებიან, უკუეთუ არავინ იხილავს მათ». შომიგო და მრქუა: «ვითარცა ესე იხილე, ცხორებაჲ ამათი ინრო არს ფრიად, ხოლო მცენარეთაგან ქუეყანისათა». ბა კუალად ვჰკითხე: «ვინაა უკუე იციან დღე ესე ღმრთისა?» ბა თქუა: «სული ღმრთისა ასწავებს მათ, რაჲთა შეკრბენ ერთად».

20. ბა ვითარცა ესე თქუა, დამიტევა და წარვიდა ვიდრე ჟამადმდე განთენებისა. ბა ვითარცა განთენა, მოვიდა და მრქუა: გნებაჲსა, რაჲთა წარხვდე ადგილად შენდა?» და მე ვარქუე მას: «ჰე უფალო». ბა თქუა: «აღდეგ და წარვედ მშჳდობით». ბა გზა-მყვა ვითარ მილიონ ერთ და მოვიკითხეთ ურთიერთას და წარვიდა ბერი ადგილად თჳსა. ჴოლო მე მივედნევე ოფალსა სესუ ჴრისტესა ლოცვითა მათ წმიდათაჲთა, რაჲთა მიმანოს ადგილსა ჩემსა თჳნიერ შრომისა ეგრეთვე, ვითა მოვედით მე და ბერი იგი წმიდაჲ. ბა მე ვიდოდი დაკრეზებული ყოვლისა მისთჳს, რომელი ვიხილე და მესმა ღირსთა მათგან.

35. ბა აჰა ვიპოე მე კარსა ზედა ეკლესიისა ჩემისასა მყის და შევედ და ვილოცე და თავყუანის-ვეც იმერთსა და ვჰმადლობდი, ჴომელმან ღირს მყო ცოდვილი ესე, რაჲთა ვიხილნე ესე ვითარნი წმიდანი და მოვილე ლოცვაჲ მათი და ვჯედე და წარმოუთხარ ესე ყოველთა შვილთა ეკლესიისა ჩემისათა. ჴოლო მათ დაუკრდა ესე ვითარი და ადიდებდეს იმერთსა. ბა შემდგომად ამისა კუალად ვილოცევედ, რაჲთა მოვიდეს ბერი იგი დღესა სდგომასა ოფლისა და შჳსნელისა ჩუენისა სესუ ჴრისტესა წელსა სხუასა, რაჲთა ვიკურთხო მისგან. ბა ვითარცა მოინია დღე იგი სდგომისა ოფლისა ჩუენისა სესუ ჴრისტესი, და არღარა მოვიდა წმიდაჲ იგი ბერი, მომეწესნა რაჲ იგი თქუა,

ვითარმედ არღარა ვიხილო და ვითარმედ არა საწმრისათჳს მოვედო. ოა კუალად მოვიჴსენე სიტყუად იგი, რომელი მრქუა, ვითარმედ: «თუ ისმინო ჩემი და სჯდე ადგილსა თჳსსა, უმჯობეს არს შენდა». შაშინლა გულის-ხმა ვყავ, ვითარმედ წარვწყმიდე მადლი იგი, რომელსა ღირს მყო ოფალმან, და განძი, რომელსა მიმამთხუა ჴრისტემან ზიარ-ყოფად მადლსა მას წმიდათასა შერთვად, ოდეს მე უთმინოებითა ჩემითა ვინებე კუალად-ქცევა. Ⴑე თუმცა არა მოეძაგა უღირსება ჩემი და წმიდათა მათ და ღირსთა შე-თუმცა-ვრდომილ ვიყავ.

შაშინ მეჩუენა ბერი იგი, ვიყავ რა მწუხარებასა შინა დიდსა ამის საქმისათჳს, და მრქუა მე: «ნუ მწუხარე ხარ, ჴ ძმაო. ოა გრწ-

მენინ, რომელი გარქუ შენ, რამეთუ არა ჩემგან იყო შენი უკუმოქცევა, არამედ ესრეთ ენება იმერთსა, რაჲთა შენ მიერ განცხადნეს საქმე წმიდათა მათ. Ⴑწ სარწმუნოებით ესევდ მადლსა მათსა და იოხდ წმიდასა ღოცვასა მათსა და მათვე თანამონაწილე იყო, რამეთუ ოფალი ოხ არს მორწმუნეთათჳს. ოა აწ დანერე ყოველი, რომელი იხილე და გესმა, რაჲთა იყოს საჴსენებელად ყოველთა მორწმუნეთა და მკითხველთა და მსმენელთა და საშურველად კეთილად-მოსწრაფეთათჳს შვილთა კათოლიკე Ⴑკლესიისათა, რაჲთა ყოველნი ერთობით ადიდებდენ შამასა და ძესა და სულსა ჩმიდასა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ».

